



داؤد خان ولی ووژل شو؟

چی اغیارو ورته جگ کتلاي نه شوه
نن د هغو غیرتونو جنازي دی
(غ. کامه وال)

د وروسته پاتو ټولنو له بی شمیره ناخوالو څخه یوه هم دا ده چی نه یوازی دخپلو رښتینو خدمتگارانو، پوهانو، هنرمندانو، وطن ته صادقو مشرانو، ملی شخصیتونو او نورو خواوړو بچیانو دچوپړ درناوی دهغوی په ژوند کی نه کوی ، بلکه اکثره وختونه بی دهلو ځلو په مخ کی خنډونه رامنځته کوی ، ناوړه ټورونه پری لگوی او زیات وختونه خولا داسی هم پینس سویدی چی په فزیکي توگه یی له منځه وری دی . له بده مرغه ددی ډول ناخوالو بیلگی زمور د هیواد افغانستان په معاصر تاریخ کی هم په پوره پیمانته ترسترگو کیږی ، چی دټولو یادول دلته ددی کرښو د توان نه دباندی بولم .



دهیواد ددغه ډول ملي څیرو له ډلې نه محمد داود خان تر ټولو په زړه پوری بیلگه ده چی ده او دده درني کورنی ته منسوب هډوکی څه باندی دیرش کاله وروسته دپرتمینو مراسمو په ترڅ کی په ۱۷-۳-۲۰۰۹ نیټه خاورته وسپارل شول . دی کار په هیواد دننه او بهر کی راز راز او تر ډیره حده متضاد غیرگونونه راوپارول . چا هغه یو زړه سواند اوپروطن مین مدبر ملي مشر وباله او چا هم دیوه خان غوښتونکی دیکتاتور ټاپی پری ولگولی . وراندی لدی نه چی دده پرشخصیت باندی خبری وشی ، زما په اند به ښه داوی چی دده کره وره د زمان په تله کی وتلل شی او د وخت دمنطقو سره سم قضاوت پری وشی :

د داودخان سیاسی څیره :

دی دخپل سیاسی ژوند تر نژدی وروستیو کلنو پوری یو شوروی پلوی سیاستوال گڼل کیدی . که دا خبره رښتیاوی نو داسوال رامنځته کیږی چی ولی یومتدین مسلمان د سلطنتی کورنی پیاوړی او مقتدر غړی دسیاست په ډگر کی دیوه کمونیستی دولت پلوی کیږی چی درژیم منځپانگه یی دسلطنت سره بشپړ تضاد لری ؟

که دتاریخی پېښو شالید وگورو ، معلومیږي چې د سردار محمد هاشم خان د صدارت نژدی ټوله موده د سقاوي اړو دور ، چور او چپاول وروسته دنظام په بیا جوړولو او دمرکزی واک په بیا ټینګولو کې تیره شوه . تر ده وروسته د سردار شاه محمود د صدارت پروخت چې سیاسي حالات تر کنترول لاندې راغلي وه نو دیوی مناسبې او معقولې دموکراسۍ په غیر کې د اقتصادي پرمختیا او د اردو موډرنیزه کولو ته په ټینګه پام واړول شو . تر ټولو وړاندې د امریکا اولوډیز سره پدې هکله اړیکې ونیولې شوی او دمرستو غوښتنو ته لاسونه اوږده شول . امریکا چې هغه وخت زموږ نامهربان او بدغوښتونکي ګاونډیان لکه ایران او پاکستان خپل نازولي بچیان ګڼل او خاطر رنجي یې ورته ګرانه ښکاریده ، نو یې افغان دولت ته نه یوازی د دوستانه مرستو بلکه دمناسبو پوښوونو د ورکولو څخه هم په ډیری بې اعتناهی سره ډډه وکړه .

شوروی اتحاد چې حالات له نژدی نه څارل ، کله چې یې دافغانی واکدارانو بیوسي او د امریکا لخوا نه یې ددوی رد شوی خالي کچکول په سترگو ولید ، نو یې دموق نه دگټې پورته کولو په موخه دمرستو وړاندیز وکړ او دسختو دسترخان یې ورته اوږد وغوړاوه . دی مرستو په ځانګړي ډول د محمد داود خان د صدارت پرمهال په بیساری توګه پراختیا ومونده . پدې ډول شوروی اتحاد دافغانستان د اقتصادي پرمختیا په ټولو څانګو او د اردو دجنگي وړتیا د لوړولو په چارو کې دپام وړ پانګه په کار واچول چې پربنسټ یې د کرهني او مالداري ، لارو او ډګرونو ، کور جوړولو ، بندونو او ویالو ، اوبو لګولو اوبرق ، دکانو تفحص او استخراج ، ترانسپورت ، پتروشیمی صنایعو او نورو اړوندو برخو کې ددی هیواد انفراسټرکچر پر بل مخ واوښت .

هغه دام چې مسکو پدې دسترخان کې ایښي وو ، وروسته ټولې نړۍ ته څرګند شو . خو ددی حقیقت نه هم سترګې پټول ګران دی چې په ورته معاملو کې غواړي یا نغواري ، باید دمرستی کونکي هیواد و ګټو ته هم تر ټاکلي حده غاړه کېښیږدول شي . ددی ناخوالو سره نه یوازی افغانستان بلکه اکثره بیوسه هیوادونه مخامخ شوی ، خو چې هرڅومره دسیاسي زعامت تدبیر زیات وی ، په هم هغه اندازه یې دناخالو پایلو دردونه کم وی . په افغانستان کې له بده مرغه له داود نه وروسته هم داسې زعامت ته چانس ورنکړل شو چې افغانستان د کرملین له هغه دامه و ژغوري کوم چې امریکا او لوډیز په لوی لاس ور ټیله کړی وو . پهر حال داود خان غوښته یا یې نه غوښته ، نوموړي مجبوریت هغه وشوروی پلو سیاست ته اړ ایست چې دناوړو پایلو د زلزلې موجهه یې د ۲۰۰۱ کال دسپټمبر په ۱۱ نیټه امریکا او ورسره سم ټوله نړۍ ولرزول . زما په اند دافغانستان اوسنی غمجن حالت او دطالبانو په مقابل کې د امریکا او بشپړ ناتو بیوسي ، ددوی له هغې تیروتنې نه رېښي اخلي چې د سلطنتي کورني غړي داود خان یې په خپلو لاسونو د کرملین د دام په لور تللو ته مجبور کړ .

همدغه مجبوریت د داود په سیاسي اندونو کې کین لاسی تمایل و روزه . ښایي له همدې کبله وی چې داود خان د ۱۳۵۲ کال دچنگاښ تر کودتا وروسته دخلق دموکراتیک ګوند پر پرچمي اړخ باندې چې شورویانو ته ډیر ګران وو ، تکیه وکړه او دکورنیو چارو وزارت دلاری یې دټول هیواد په کچه هغوی ته صلاحیت وسپاره او دسیاسي فعالیت لاره یې ورته پرانیستل . خو داچې پرچمي زعامت پدې مناسب حالت کې لازمه وړتیا ونه ښوده خو د وطن او دموکراتیک جنبش په ګټه تری کارواخلي ، دابیا جدا خبره ده .

د ۱۳۵۴ کال وروسته داود خان دخپلو یو شمیر پرچمي همکارانو په کړو وړو کې دمسکو ناوړی هیلي درک کړی او پدې لټه کې شو چې نور له هغوی نه ځان خلاص کړي . په همدې وخت کې داود خان دیوه عصري او سوکال افغانستان دجوړولو پلانونه ترلاس لاندې نیولې وه او دتمویل سرچیني یې ورته لټولې . ددی پلانونو په عملي کولو کې دشورویانو دپراخي ونډې اخیستلو یو لوی شرط دا وټاکل شو چې دیوه دموکراتیک جنبش په توګه په دولت کې دخلق دموکراتیک ګوند (پرچمي اړخ) پخوانی ونډه وساتل شي . دا شرط داود خان لکه څنګه چې پخپلې یوې ویناکی څرګنده کړه ، خپل ملی غرورته توهین وګاڼه اوسخت یې راوپاراوه . لدی نه یې وروسته یو ځل بیا و غرب او دهغوی و عربی انډیوالانو ته مخ واړاوه چې داخل یې دپام وړ مرستې ترلاسه او کرملین ته یې په یوه دراماتیک خوځښت سره شاوګرځول . اکثره څیړونکي د داود خان دا فوری او دراماتیک بدلون د داسې یوه دولت په مقابل کې لکه شوروی اتحاد چې تر اوسه یې لا دافغانستان پر اقتصادي او سیاسي ستونو باندې بشپړ اغیز درلود ، یوه سیاسي تیروتنه ګڼي . که څه هم پدې کار سره داود ځانته د اقتصادي مرستو یوه سرچینه پلاس راوړه مګر په سیاسي ډګر کې بیا اوبه له ورڅه تیری شوی وی . ددی حالت نه خلقیانو چې د ظاهرشاه په وخت کې یې له اردو څخه ځان لیری ساته ، ګټه پورته او هلته یې په پراخ جلب او جذب لاس پوری کړ .

ځان غوښتنه او دچوکي سره مینه بیا هغه ناروغي ده چې ددغسې هیوادونو زمامداران په یوه یا بل شکل ټوله پری مصاب وو او دی . په افغانستان کې یوازی پښتانه واکمنان پدې ناروغي اخته نه وه ، بلکه غیرپښتني واکداران هم ددی ناروغي په بستر کې پراته وه او رنځ یې ګاله . دبیلګې په توګه همدغه دچوکي سره مینه او عاشقي وه چې بېرک کارمل دومره سترتاریخی مسئولیت ته غاړه کېښیږدوه او استاد رباني ددغې معشوقې پرسر دهیواد دټولو قومونوسره جګړې کولې ، هیواد یې لوټي لوټي ، په سلګونو زره بیګناه هیوادوال یې په وینو کې ولمبول اود چوکي دغه ښکلي پیغله یې د خواجه بهاولدین نه تر کولابه پوری په غیر کې نیولې ګرځول . د بده مرغه داودخان هم لدی

مرض نه په امان نه وو ، خو توپیر یی له نورو نه داوو چی دی دهغه محدود شمیر واکدارانو په ډله کی راخی ، کومو چی چوکی وطن ته دخدمت پخاطر کارول او نورو دشخصی گټو او عیش ونوش پخاطر .

د داود خان افغانی څیره :

دافغانی څیری له یادولو نه می موخه د ستاینورو ځانگړتیاوو لړلیک دی چی یو رښتینی افغان یی په درلودلو باندی ویاری . د داود خان په اړوند دا هغه څه دی چی دده دسیاسی کړو وړو سرسخت مخالفان هم ورڅخه سترگی پټولای نشی . دی یو هوډمن ، زړه وړ او پر وطن مین افغان وو چی شپه او ورځ یی بیله دوطن دابدای نه بل دهیڅ شی په هکله فکر نشو کولای . ده او ټولې کورنی یی یو ساده او ویارلی ژوند درلود . د افغانی بیوزلی ټولنی دترخه ژوند په غیر کی دسلطنتی چاپیریال دغه سردار هم د لکسیت او تجمل خوړوالی له یاده ایستلی وو . دده او دکورنی دغرو جامی او دکور دارتیا وړ ټول سامان الات یی ساده وه چی په باطنی سپیڅلتیاسره یی پوره بڼکلا وړ بڅنلی وه . تر وسه وسه یی زیار ایست چی دکورنی تولیداتو څخه خپلی اړتیاوی پوره کړی . دی او بچیان یی دهر ډول اخلاقی فساد نه چی پدغسی ټولنو کی زمامداران ترغورونو ورپکښی غرق دی ، پاک او بی برخی وه . باناموسی چی دافغانیت یوه نه شلیدونکی او ویارلی ځانگړتیا ده ، دده په کورنی کی ورته دتقدس په سترگه کتل کیده . د خالد پنامه دده یو ځوی زما سره دکابل پولی تخنیک په انستیتوت کی استاد وو چی دعالی اخلاقو یوه سوچه بیلگه مو باله . ده یو زور وړوکی فولکس واکون موتر درلود چی پخپله به پرچلو ورته ناست وو . کله ناکله چی به په تدریس ډیر مصروف وم او د انستیتوت موتر به رانه تللی وو ، ده به کورته رسولم چی په شیرپور کی دده استوگنځی ته نزدی پروت وو . هیچا دی هیڅکله هم په دولتی موتر کی یا دکوم بادی گارډ سره ونه لید او . . . او . . . کاشکی دغسی یو ملي مشر په ټولنه کی موجود بالقوه دموکراتیک پوتنشیال درک کړی وای او ددی پرځای چی دهغه وټکولو ته یی ملاتړلی وای ، کاشکی یی پر هغه یی تکیه کړی وای او دخپلو هلو ځلو په چارو کی یی ځانته ټولنیز بنسټ گرځولای وای او دهیواد په ابادولو کی یی تری نه په بالفعل توگه کار اخیستی وای . خو افسوس ! او زر افسوسه چی داسی ونشوه . دده ناوړی افرصت غوښتونکی کړی دی دهغه قوت په مقابل راوپاراوه چی دده خواخوړی نظامی ټولگیو یی دمقابلی توان ونه موند .

داودخان ولي ووژل شو ؟

پدی اړه می د راز راز کسانو ضد او نفیض څرگندونې لوستی دی چی دمختلفو سمپاتیو او انتی پاتیو پربنسټ یی



لیکلی دی . زه نغوایم اونشم کولای دتائید اویا ردولو په خاطر یی انکار نه منونکی اسناد یادخپلو سترگو لیدلی حال وړاندی کړم ځکه چی زه هغه وخت په مسکو کی وم اود ډاکترۍ پر تیزس باندی می کارکاوه ، خو هغه څه چی می دلومړی لاس کسانو له خولی ارویدلی دی ، دلوستونکو دقضاوت پخاطر یی ددوی مخ ته ایږدم :

۱ - څو ورځی وړاندی هامبورگ ته په یوه واده کی دگډون پخاطر تللی وم . هلته شیرجان مزدوریار هم راغلی وو . ده دیوی څرگندونې په ترڅ کی وویل ، د ثور د اومی نیټې تازه سهار شوی وو ، هغه وخت چی لا ارگ محاصره اود جمهوری

گارډ مقاومت لا بیخی پای ته نه وو رسیدلی ، دی (مزدوریار) اوڅو تنه نور دغلام دستگیر پنجشیری په شمول دکابل راډیو په انگر کی ولاړ وه چی دتورن اغامحمد پنامه دجمهوری گارډ یو افسر دارگ نه راغی او ویی ویل چی زه جمهور رئیس داودخان ستاسی دپاره دیوه پیغام سره رالیږلی یم . دی غواړی دمقاومت نه لاس واخلی او له قدرت نه تیرشی . خو مخکی لدی نه غواړی چی ډگروال قادر ، جگړن اسلم وطنجاراوجگړن شیرجان مزدوریار هلته ورشی او پرځینو اړوندو خبرو باندی ورسره ورغیږی . داپیغام چی دستگیر پنجشیری ورویدی ، پرته له دی نه چی د گوند دمشرتابه سره چی اوس یی ددابلو موضوعگانو دڅیړلو دپاره دنورمحمد تره کی په مشری یوه نظامی شورا جوړه کړی وه ، سلامشوره وکړی ، په قهر یی وویل چی داود بیله هغه دماتی په حال دی ، گوند نوره غواړی دده سره بیخایه مذاکرې مخ ته بوزی او تصمیم دی چی باید له منځه یورل شی . څه ولاړشه او همداسی ورته ووايه . پیغام راوړونکی افسر په خواشینې څیره بیرته ولاړ . مزدوریار زیاته کړه چی قادر او وطنجار خو داگری حاضر نه وه ځکه چی په عملیاتو مصروف وه نو ما غوښته تنها هلته دده سره دخبرو دپاره ولاړشم ، مگر پنجشیری صاحب دا اجازه رانکړه . ما (لیکونکی) د مزدوریار نه وپوښتل چی دستگیر پنجشیری په کوم صلاحیت تاسی لدی کار نه منع کړاست . ده راته وویل چی مور ټول بیخوبه ، سخت ستړی او هلته دمرمیو باران وو ، پنجشیری دسیاسی بیرو غری

وو او دنظامی شورا له خوا رغیدی ، مور هم نور ددی خبری دسپینولو وخت نه درلود ، فکر می وکړ چی دا به رښتیا هم دنظامی شورا فیصله وی او لدی کار نه می ډډه وکړه خوله بده مرغه لکه څنگه چی وروسته خبر شوم ، دا دده خپل شخصی نظر وو .

۲ - تر هغه ځایه چی می په موضوع کی د دخپلو نور وکسانو هم څخه ارویدلی دی ، د داودخان په هکله لدی خبری نه وړاندی د ډیر بحث وروسته نظامی شورا داسی پریکړی ته رسیدلی وه چی داود باید اوس ژوندی تر لاسه او وروسته یی په ارام وخت کی دسرنوشت په اړه تصمیم ونیول شی .

۳ - پدی اړه می دجنرال امام الدین نه په ناروی کی دتلیفون پر لیکه وپوښتل او هغه داسی راته وویل :
« ، دثور د اتمی نیټی سهار وو . د ارگ ټول قوتونه مات او تسلیم شوی وه . شهنواز تټی د کوماندو د اولی ټولی قوماندان او زه یی افسر وم . ده ماته امر وکړ چی ته ولاړ شه داودخان ته په ډیره احترامانه توگه دنظامی شورا هدایت ورسوه چی تسلیم شی او وروسته به یی یو د امن ځای ته دلیرلو په هکله ترتیبات ونیسو . تټی ډیر ټینگار راباندی وکړ چی باید د داود خان پوره درناوی وشی . زه هلته بی وسلی د درو نفر سربازانو سره چی دوه تنه یی مسلح وه ورغلم . هلته داود خان ، عبداللله دمالی وزیر ، عبدالقدیر دکورنیو چارو وزیر ، سردار نعیم ، څلور تنه نور ځلمی ځوانان چی ما نه پیژندل او یوه پیلغوتی نجلی وه . بیله سردار نعیم اونجلی نه نور ټول مسلح وه . لکه تټی چی امر راته کړی وو ، ماپه پوره نظامی دسپلین او درناوی هغه ته سلامی او رسم تعظیم وکړ . دسلامی په حال کی می ورته وویل چی دهیواد ټول سیاسی واک نظامی شورا پلاس کی اخیستی او زه یی موظف کړی یم چی پریکړه یی تاسی ته اعلان کړم او درته ووايم چی جمهوری گارد مات شویدی او ستاسی مقاومت نور بیځایه کار دی ځکه چی کټه نه کوی ، تاسی لطفاً تسلیم شی څو یو خوندي ځای ته مو انتقال کړی . ددی خبری په ارویدو سره هغه وربریدید ، تفنگچه یی مخامخ راته نیولې وه فیر کاوه چی نجلی پر را حمله کړه ، هغه فوراً فیر وکړ ، نجلی هم زخمی شوه او مرمی زما پر لاس ولگیده چی سخت یی زخمی کړم . زه له اطاق نه بهر په وینو سور ووتم . هلته نور افسران وه اوزه یی انتقال کړم . وروسته خبرشوم چی زما سره دتللو سربازانو له ډلی نه دوه تنه یی ځای پرځای هم هلته ددوی په ډزو سره مړه شوی وه او یویی سخت زخمی چی یوه میاشت وروسته په روغتون کی مړ شو . نور زه خیر نه یم چی په ارگ کی دپینو جریان څنگه مخ ته تللی دی ، ، » .

۴ - شیرجان مزدوریار داهم وویل چی تره کی صاحب د داود خان د مرگ په ارویدو باندی سخته خواشیني وښوده او ویلی یی وه چی کاشکی داسی نه وای شوی .

دلورو څرگندونو څخه داسی معلومیږی چی داود خان اوپه ارگ کی نورکسان د جنگ په متقابلو ډزو سره وژل شوی دی . نوآیا ددغه کار مخنیوی شونی وو که نه ؟ زمان په گمان که چیری بناغلی دستگیر پنجشیری ارگ ته د داود خان سره د مذاکرو پخاطر دمزدوریار او وطنجار د ورتگ مخنیوی نه وای کړی ، دغه غمجنه واقعه به نه وای پېښه شوی .

- پدی هیله په نورپه هیواد کی دلکیدلی اور لمبی هرڅه ژر مری شی .

پای